Читання

Сьогодні 30.01.2025

Υροκ №44

Всім. pptx Нова українська школа

РДК №10. Ми чекали недарма сніжно-біла йде зима. Пошук потрібної книжки за допомогою інтернету. Оксана Іваненко «Бурулька» (продовження)

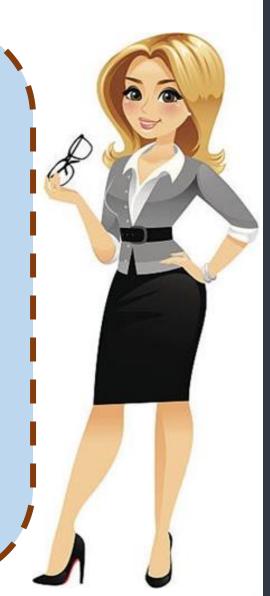
Дата: 31.01.2025

Клас: 3-Б

Урок: літературне читання Вчитель: Половинкина О.А.

Тема. РДК. Ми чекали недарма сніжно-біла йде зима. Пошук потрібної книжки за допомогою інтернету. Оксана Іваненко «Бурулька» (продовження).

Мета: розширити уявлення дітей про сучасні роботи з книгою; навчати помічати незвичайне у звичайному; , продовжувати знайомити учнів із творами українських письменників; удосконалювати навички правильного виразного читання та уміння стисло переказувати прочитане; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів; збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів; виховувати любов до читання, розвивати вміння фантазувати.

Емоційне налаштування.

Клас наш радо вас вітає!
Настрій кожен гарний має?
Станьмо разом в дружне коло!
Привітай нас, рідна школо!
Добрий день!

Вправа «Вітання». Вчитель говорить – діти відтворюють слова рухами.

Хто прийшов із гарним настроєм — рукою махніть.

Вправа «Вітаю». Вчитель говорить – діти відтворюють слова рухами.

Хто чує мене головою кивніть.

Вправа «Вітаю». Вчитель говорить – діти відтворюють слова рухами.

Хто бачить мене— прошу, окомморгніть.

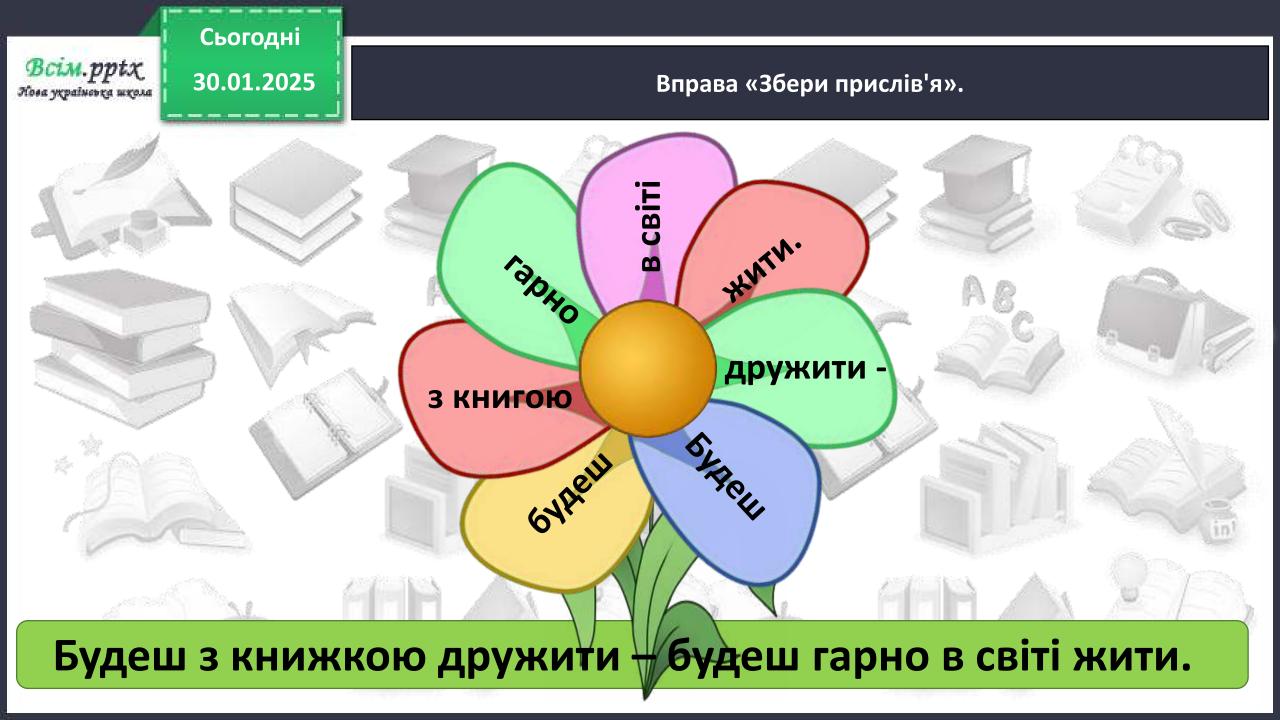
Вправа «Вітаю». Вчитель говорить – діти відтворюють слова рухами.

Хто найвеселіший— ви всімусміхніться.

Повідомлення теми уроку.

Упродовж усього життя ми звертаємося до книги. Вона допомагає пізнати та зрозуміти навколишній світ і самих себе. Нерідко книга, вчасно прочитана, підказує людині вихід із складної ситуації. Книги — володарі простору.

Перевіримо розуміння прочитаного

- Ви, напевно, з дорогоцінного каміння?

- А може, вона солодка, як цукерка.

- Моя бурулька! Моя бурулька!

Прочитай речення з відповідною інтонацією

Щоденні 5. Слухання. Опрацювання твору Оксани Іваненко «Бурулька». Читання тексту вчителем.

Якось біля нашого джерельця зупинилися троє бійців. Вони були стомлені, сірі від дорожнього пилу, але дуже веселі. З їхніх розмов я зрозуміла, що вони після війни повертаються вже додому.

— Умийтеся рідною водичкою! — сказав один з них і зачерпнув повні жмені джерельної води. І я потрапила на Його засмаглі, натруджені долоні і вмила йому лице. Я була дуже щаслива з того. Коли він струсив краплі з рук на траву, я встигла побачити: лице його було вже зовсім не сіре, а молоде, красиве, і очі сяяли. Як це приємно, коли через тебе сяють і радіють! Ні, я таки часто була щасливою! Але я все поспішала далі. Я любила все нове і зовсім не злякалася, коли разом із своїми сестрами з одного джерела потрапила в довгі і темні труби. Там уже бігло багато води.

Щоденні 5. Слухання. Опрацювання твору Оксани Іваненко «Бурулька». Читання тексту вчителем.

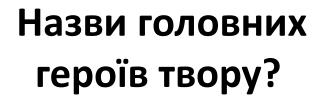
— Нічого страшного, нічого страшного! — казали старші. Ви ще не робили такої мандрівки? Це звичайний водовід, і скоро ми виллємося на білий світ.

Поки ми жили — бігли в водоводі,— ми всі дуже здружилися між собою і все балакали, гомоніли, розповідали про себе. Що ж нам було ще робити? Різні були серед нас. Одні розповідали, як їх наливали в паровози, підігрівали і як вони, обернувшись на пару, рухали цілі поїзди. Краплинки були дуже горді з цього, і, я думаю, мали на це право. Інші розповідали, що вже не раз їх узимку наливали в труби, щоб опалювати будинки. Вони казали:

Коли б не ми — люди померзли б.

Дай відповіді на запитання, проведи літературознавче дослідження

Із якою метою хлопчик збив бурульку?

Чому її не можна смоктати?

Які події є реальними, а які — чарівними?

Рухлива вправа для очей.

Щоденні 5. Читання для когось. Опрацювання твору Оксани Іваненко «Бурулька»

Мені було дуже цікаво — куди ж я тепер потраплю? Спочатку мене тішило, що я бігла з моїми сестрами і вітер вже не підганяв мене і не дражнив, як завжди. Але швидко нам усім набридло в темних вузьких трубах водоводу, і ми дуже зраділи, коли раптом почали бігти швидше, швидше і почули якісь звуки зовні.

— Кран відкривають! — закричали мої старші подруги.— Кран відкривають! Зараз на волю! Досить цієї темряви!

По правді, я більше хотіла б з'єднатися з моєю рідною матір'ю — річкою, плисти синім Дніпром, але я була рада вже хоч будь-якій зміні. Я хотіла, щоб потім і мені було що розповідати: як я рухала поїзди чи якісь великі цікаві машини... Але моя доля цього разу була куди простішою... Мене налили... в чайник. Так, в звичайний великий чайник, і поставили цей чайник на електричну плитку.

Щоденні 5. Читання для когось. Опрацювання твору Оксани Іваненко «Бурулька»

- Що з нами буде? Що з нами буде? Так гаряче! Так гаряче! плакали ми з сестричками.
- Чуєш, чайник уже булькає,— сказала якась жінка.— Зараз питимемо чай.
- Аякже! подумала я. Треба тікати!

Та швиденько-швиденько підібралася до кінчика чайникового носа.

- Куди ти, мала? засичав чайник.— І чого це люди не знімають мене? Я весь википлю, уся вода збіжить!
- До побачення, дядечку! Я ще хочу політати на волі! гукнула я, легкою парою знялася вгору і вилетіла з іншими подругами крізь кватирку.
- А, ось де ти! почула я раптом.

Щоденні 5. Читання для когось. Опрацювання твору Оксани Іваненко «Бурулька»

Ой лишенько, це знову був вітер, і який сердитий, холодний! Він тепер служив у білої Зими, а Зима, я вже чула, завжди хотіла заморозити усю воду на світі — всі струмки, річки, озера, ставки. Навіть на Дніпро вона одягла міцну кригу, і я не думала б, що це йому подобалось. Чи багато їй було роботи зі мною! Вона тільки слово мовила — підхопив мене вітер, і вже білою сніжинкою я упала на стару ринву.

— Ти завжди горнулася до квітів, любила гратися з сонячним промінням,— глузував вітер,— а тепер будеш завжди прикрашати ринву, і я віятиму коло тебе, скільки захочу.

Навіть сонячний промінь нічого не міг зробити, бо вітер не підпускав його близько до мене. Я лише плакала, дивлячись на нього, і сльозинки мої замерзали на мені.

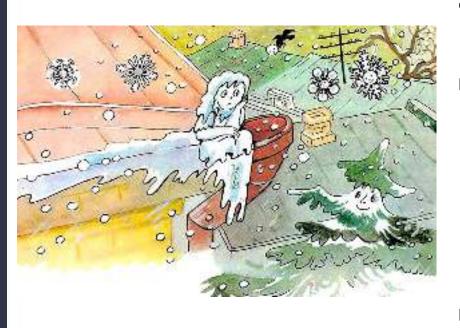
Я зробилася холодною крижаною бурулькою і примерзла до цієї старої ринви.

Отак і заворожила мене люта Зима... Ні, я ніколи не думала, що може бути так холодно на світі.

Усі казали, що я дуже гарна, і ялинки навіть сердилися на стару ринву, що я прикрашаю її, а не їх. Але навіщо була мені моя краса, коли я лишалася холодною нерухомою крижинкою? Як я заздрила сніжинкам, що літали в повітрі! І я не могла, не могла чекати до весни! Це ще так довго!

Бурулька замовкла, і раптом хлопчик відчув, що вона тане у нього в руках.

— Трошечки тепла в житті, і я знову оживаю, — долинув до нього тихий шепіт.— Я знову біжу далі, далі... Дякую тобі за тепло твоїх маленьких пустотливих рученят. Згадуй мене, коли плаватимеш у річці, коли бачитимеш росу, золотий дощик і білу хмарку. вже не було нічого в руках у

хлопчика.

Та він зовсім не шкодував.

Дай відповіді на запитання, проведи літературознавче дослідження

Які з описаних подій могли відбутися у реальності?

Відшукай у тексті рядки, які допомагають зрозуміти, що цей твір – казка?

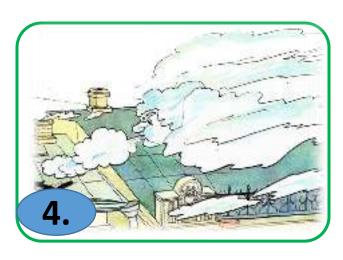
Розкажи про перетворення краплинки. Використовуй у своїй розповіді рядки тексту.

Прочитай останні слова бурульки. Поміркуйте, чи можна назвати кінець казки щасливим? Чому?

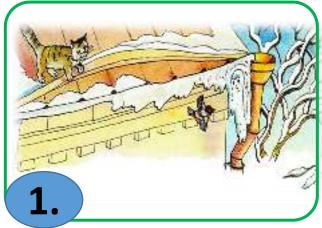
Перевіримо розуміння прочитаного

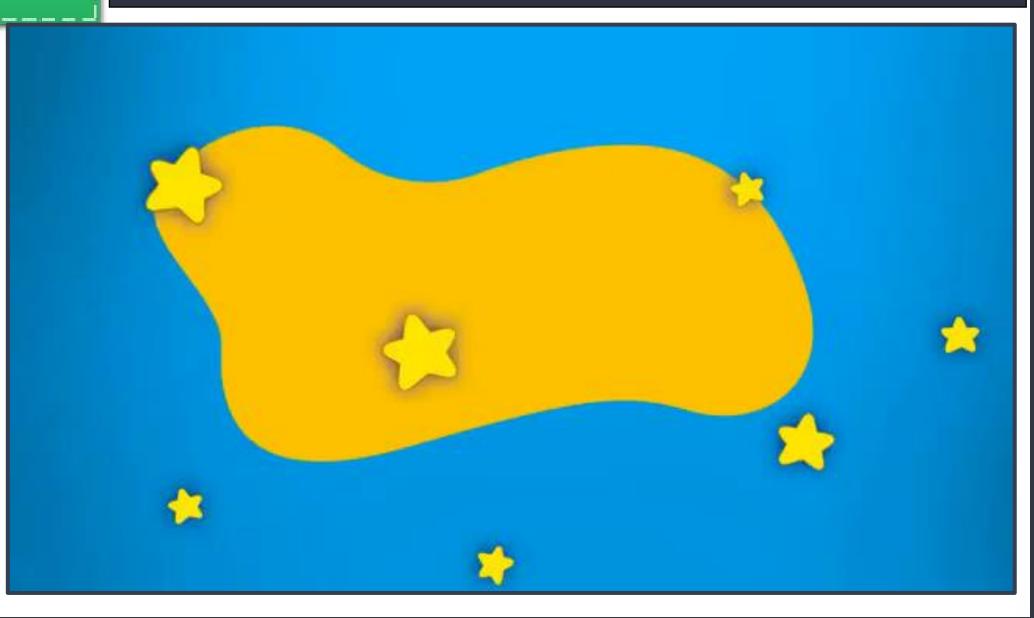
Склади малюнковий план твору.

Фізкультхвилинка.

Рефлексія. Вправа «Відкритий мікрофон».

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)....
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)....

Прочитайте продовження казки . Аудіо, відеозапис уривку читання надсилай на освітню платформу Human.

Творчих успіхів!

Рефлексія. Оберіть відповідну цеглинку лего.

На уроці мені дуже сподобалось.

На уроці мені сподобалось.

На уроці мені не сподобалось.